

Ο.Λ.Μ.Ε.
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 8/02/2026
Α.Π.: 778

**ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ
ΙΣΧΥΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΓΑΘΑ
ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΔΙΚΑΙΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ.

Η επίμονη άρνηση επαναφοράς του 13ου και 14ου μισθού, η φτωχοποίηση, η στεγαστική κρίση, η ακρίβεια σε όλα τα είδη ανάγκης οδηγεί στην οικονομική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων σε όλο το Δημόσιο. Βιώνουμε έναν ιστορικό κύκλο όπου οι οικονομικές πολιτικές που συνειδητά επιλέγει η κυβέρνηση διαμορφώνουν, με τρόπο απόλυτο, την ανάγκη το αύριο να διαμορφωθεί με πολιτικές οι οποίες θα εξασφαλίσουν την οικονομική ανάπτυξη με πρόσημο την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο κόσμος του Δημοσίου είναι σε αναμονή της απόφασης του ΣΤΕ, η αναμονή της οποίας γίνεται αντικείμενο διαρροών και εργαλειοποίησης με επικοινωνιακούς όρους. Πριν λίγες ημέρες ο πρωθυπουργός άνοιξε το ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης και επίσημα πια βάζει στο δημόσιο διάλογο και στη συνταγματική διαδικασία την πρόθεση της να προχωρήσει στην άρση της μονιμότητας, μιας κατάκτησης θεσμικής του κράτους που υπάρχει από το 1911.

Η κυβέρνηση της ΝΔ εστιάζει στην αποδόμηση του αξιακού φορτίου του δημόσιου τομέα ως το απόλυτο κακό που προκάλεσε την κάθε είδους κρίση και ως το όχημα που καθιστά την εφαρμογή σκληρών δημοσιονομικών και όχι μόνο πολιτικών αναπόδραστη. Η απαίτηση για λιγότερο κράτος αποτυπώνεται σε ένα όχι και τόσο σύγχρονο, ερμηνευτικό σχήμα εκπόνησης των δημόσιων πολιτικών και διαμορφώνει το πλέγμα των θεωρήσεων και των αποφάσεων που σχηματοποιούνται. Το εκκρεμές αλλάζει και η ανάγκη για τα δημόσια αγαθά είναι πιο ισχυρή από ποτέ.

Η ανάγκη για ένα ισχυρό κράτος πρόνοιας, για κοινωνική δικαιοσύνη και δημοκρατικοποίηση της γνώσης παραμένει εξαιρετικά επιτακτική. Το αύριο απαιτεί λύσεις με πρόσημο την κοινωνική δικαιοσύνη και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών και των εργαζομένων, με περιεχόμενο την ισότητα των ευκαιριών και με όραμα την πρόοδο για όλους και όχι για τους λίγους

Αυτή είναι η οδυνηρή πραγματικότητα στο Δημόσιο και ειδικότερα στο σχολείο του σήμερα. Δεν αλλάζει ούτε με επιτηδευμένες επικοινωνιακές κατασκευές όπου ο εκπαιδευτικός εμφανίζεται ως ο υπεύθυνος για όλα τα κακά και τις στρεβλώσεις ούτε με την υιοθέτηση ενός ακραία αυστηρού διοικητισμού και αυταρχισμού που θεμελιώνει το νέο πειθαρχικό δίκαιο αλλά και το κύμα διώξεων που περνά σε νέα, ακόμη πιο επιθετική μορφή, όπου ο εργαζόμενος και η εργαζόμενη αντιμετωπίζονται ως εχθροί. Η γήρανση του προσωπικού, η εργασιακή εξουθένωση λόγω της υποστελέχωσης και της κυριαρχίας μιας αποστεωμένης γραφειοκρατικής αντίληψης, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι μισθολογικές ανισότητες και η συντονισμένη προσπάθεια αποδόμησης της εικόνας και του έργου των εκπαιδευτικών διαμορφώνουν

μια γκρίζα πραγματικότητα. Η ανάδειξη της αξιολόγησης σε κυρίαρχο αφήγημα, αντί για την υιοθέτηση πολιτικών με όραμα, δημιουργικότητα και μετασχηματιστική δύναμη για την εκπαίδευση και τον δημόσιο τομέα, καταδεικνύει τις προθέσεις χειραγώγησης, κατηγοριοποίησης και εκφοβισμού, την αποσπασματικότητα και την έλλειψη στρατηγικού σχεδίου και αναγκαίας χρηματοδότησης.

Η πραγματικότητα που διαμορφώνεται γύρω μας χαρακτηρίζεται από την κατάρρευση βεβαιοτήτων και τη δραματική υποχώρηση του βιοτικού επιπέδου, την ώρα που η φτωχοποίηση και η ακρίβεια βαθαίνουν συνεχώς. Είναι μια περίοδος κατά την οποία τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των εργαζομένων πλήττονται όλο και εντονότερα, ενώ η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί βιώνουν μια παρατεταμένη πολιτική λιτότητας και αυταρχισμού.

Οι εξελίξεις των τελευταίων μηνών αποτυπώνουν με emphaticό τρόπο τη σφραγίδα των γεωπολιτικών συγκρούσεων και την αντιπαράθεση ανάμεσα στην αξία του ανθρώπου και την κυριαρχία της βίας και του δίκιου του ισχυρού. Η αξία της ειρήνης, της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υποχωρούν με δραματικό τρόπο στη Βενεζουέλα, στο Ιράν, στους Κούρδους της Συρίας και στην Παλαιστίνη διαμορφώνοντας ένα δυστοπικό διεθνές σκηνικό.

ΟΙ ΣΤΟΧΕΥΣΕΙΣ ΜΑΣ

- **ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ**

Η κυβέρνηση της Ν.Δ διακηρύσσει σε όλους τους τόνους ότι στη συνταγματική αναθεώρηση του 2026 θα επιχειρηθεί η άρση της μονιμότητας η οποία είχε καθιερωθεί με το Σύνταγμα του 1911 για να μπει ένα τέλος στην πρακτική της απόλυσης των δημοσίων υπαλλήλων κάθε φορά που άλλαζε η κυβέρνηση. Σε μια εποχή όπου έχει σπάσει κάθε ρεκόρ πρόσληψης μετακλητών από την κυβέρνηση της ΝΔ, σε μια δυστοπία όπου το κράτος δικαίου υποχωρεί και τα δίκτυα πατρωνίας φαίνονται να κυριαρχούν, η μονιμότητα λειτουργεί ως θεσμικό εργαλείο και εγγύηση της λειτουργίας του κράτους απέναντι στην κυριαρχία της κομματοκρατίας, της ευνοιοκρατίας και του σύγχρονου κοτζαμπασισμού.

- **ΜΙΣΘΟΙ ΓΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**

Η οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών να γίνει ο κυρίαρχος άξονας των αιτημάτων μας. Με πραγματικές αυξήσεις και όχι αυξήσεις λίγων ευρώ. Με τιμαριθμική αναπροσαρμογή ώστε να καλυφθούν οι απώλειες από την ακρίβεια. Με επαναφορά 13ου και 14ου μισθού ως μέτρο αποκατάστασης της δικαιοσύνης αλλά και με αποκατάσταση του «παγωμένου» Μ.Κ 2016-17, την κατάργηση εισφοράς αλληλεγγύης για ανεργία 2%, την διαμόρφωση αφορολόγητου στις 12.000 και την επαναφορά του επιδόματος βιβλιοθήκης που ήδη έχει δοθεί στους πανεπιστημιακούς. Με ουσιαστικά μέτρα καταπολέμησης της ακρίβειας που καλπάζει.

- **ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ**

Καθιέρωση συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων εργασίας για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, με θεσμική κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους. Η ΟΛΜΕ επιμένει και συνεχίζει τον αγώνα για την υπογραφή Σ.Σ.Ε. για τους/τις εκπαιδευτικούς, που θα βελτιώνει τις εργασιακές τους συνθήκες και την διαβίωσή τους.

- **ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**

Κατάργηση των νόμων που περιορίζουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα (Ν. 4808/21, Ν. 5053/23) και επιβάλλουν εξαιρετικά αυστηρούς όρους και προϋποθέσεις για τη λειτουργία των συνδικάτων με το ασφυκτικό πλαίσιο που διαμορφώνουν. Η απεργία αντιμετωπίζεται ως δικαίωμα με αυξημένους περιορισμούς, που συχνά καθιστούν πρακτικά αδύνατη την πραγματοποίησή της. Η κατάργηση της παρουσίας των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών στα πειθαρχικά συμβούλια αλλά και η απομάκρυνσή τους από τα τοπικά συμβούλια επιλογής, είναι μια επιλογή εξαιρετικά εμβληματική της κυβερνητικής πλειοψηφίας ώστε να διαμορφώσει συνθήκες ασφυκτικές για τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα δεκαετιών. Την ίδια ώρα η εφαρμογή του νέου πειθαρχικού δικαίου διαμορφώνει συνθήκες επιστροφής σε θεωρήσεις και πρακτικές όπου θα κυριαρχεί ένας πέρα από κάθε όριο ακραία αυστηρός διοικητισμός, με έκφανση ακόμη και την άσκηση πειθαρχικών διώξεων, με πρόσημο βαθιά συντηρητικό, ιδιαίτερα σε σχέση με τη συνδικαλιστική δράση.

- **ΜΟΝΙΜΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ – ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

Στην Ελλάδα το ανθρώπινο δυναμικό του Δημοσίου είναι ηλικιακά γερασμένο, καθώς μόνο το 2% των δημοσίων υπαλλήλων είναι κάτω των 35 ετών, ενώ στις χώρες του ΟΟΣΑ το αντίστοιχο ποσοστό φτάνει το 19%. Παράλληλα, αυξάνεται σημαντικά ο αριθμός των μετακλητών υπαλλήλων οι οποίοι σήμερα φτάνουν περίπου τους 3400 με σημαντική παρουσία σε θέσεις ευθύνης. Την ίδια ώρα ο αριθμός των αναπληρωτών είναι εξαιρετικά μεγάλος, ο μεγαλύτερος σε όλη την Ε.Ε., ενώ τα κενά στα σχολεία είναι χιλιάδες.

Για μεγάλο αριθμό εργαζομένων η μονιμότητα ουσιαστικά έχει ήδη αρθεί.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΗΜΕΡΑ

Ο κόσμος της εκπαίδευσης βιώνει στην καθημερινότητα του μια αβίωτη πραγματικότητα. Απίστευτος όγκος γραφειοκρατικού έργου, αυξημένες απαιτήσεις σε θέματα ασφάλειας και προστασίας των μαθητριών και μαθητών, ένα ευρύ πλέγμα υποχρεώσεων που ξεφεύγουν με τρόπο πρωτόγνωρο από την κύρια αποστολή του, τη διδασκαλία. Ο/η εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται με όρους στενά γραφειοκρατικούς, αγκυλωμένους σε μια -αποστεωμένη από το διοικητισμό και τον αυταρχισμό- στείρα προσέγγιση του ρόλου του/της και κυρίως του αξιακού φορτίου που τον συνοδεύει. Σε αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα, η επίδειξη μιας διοικητικής αυστηρότητας πια πλεονάζει ως διοικητική πρακτική, την ώρα που η υποστήριξη στο παιδαγωγικό έργο των εκπαιδευτικών, σε επίπεδο υποστηρικτικών δομών και επιμορφωτικών λειτουργιών χαρακτηρίζεται από βαθιά ελλείμματα. Η ανάγκη για ουσιαστική νομική προστασία για κάθε πτυχή του έργου του εκπαιδευτικού είναι πιο ισχυρή από ποτέ και διαμορφώνεται ως ένα από τα πιο σημαντικά αιτήματα.

Ο εκπαιδευτικός όμως δεν μπορεί να λειτουργεί ως ένα πολυεργαλείο για κάθε αποστολή και υπηρεσία. Προτεραιότητα πρέπει να είναι το διδακτικό του έργο και η παιδαγωγική του αποστολή. Για αυτό και η ανάγκη ουσιαστικών αλλαγών στο πεδίο της διοικητικής λειτουργίας και της ασφάλειας είναι πιο ισχυρή από ποτέ. Η γραμματειακή υποστήριξη και η ολόπλευρη υποστήριξη του σχολείου στο επίπεδο της ασφαλούς και καθολικής λειτουργίας (σχολικοί φύλακες, νοσηλευτές/τριες, ψυχολόγοι) δεν είναι πολυτέλεια, δεν είναι συντεχνιακό αίτημα αλλά κυρίαρχη ανάγκη.

Η ίδρυση των Ωνάσειων Σχολείων αποτελεί μία ακόμα προσπάθεια υποβάθμισης του δημόσιου σχολείου και μεταφοράς πόρων και ευκαιριών προς μια ελιτίστικη, ταξικά διαχωρισμένη εκπαίδευση. Αντί να ενισχυθεί το δημόσιο σχολείο για όλους/ες, η Πολιτεία επενδύει στην πολυτυπία, την κατηγοριοποίηση και τον αποκλεισμό, διευρύνοντας τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανισότητες.

Το ΥΠΑΙΘΑ συνεχίζει να νομοθετεί χωρίς κανένα ουσιαστικό διάλογο με τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, επιδεικνύοντας συνεχώς αλαζονεία και παντελή έλλειψη δημοκρατικών αρχών (Ωνάσεια, Πρότυπα, Διεθνές Απολυτήριο, Εθνικό Απολυτήριο, Επαγγελματική Εκπαίδευση, Ιδιωτικά πανεπιστήμια κλπ). Η στόχευση της κυβέρνησης είναι πια ξεκάθαρη σε όλη την κοινωνία και δεν είναι άλλη από την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης, παρά τις μαζικότερες αντιδράσεις του συνόλου της εκπαιδευτικής κοινότητας (μαθητές/τριες, εκπαιδευτικοί, γονείς, φοιτητές/τριες). Η ΟΛΜΕ είναι κάθετα αντίθετη σε κάθε νεοφιλελεύθερη πολιτική που κατηγοριοποιεί σχολεία, εκπαιδευτικούς και μαθητές/τριες, ενισχύει τις ταξικές και εκπαιδευτικές ανισότητες, θέτοντας συνεχώς νέους φραγμούς στα πιο ευάλωτα παιδιά και τελικά ακυρώνει την εκπαίδευση ως εργαλείο κοινωνικής κινητικότητας. Χρέος όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι η συνέχιση του αγώνα για μία δημόσια, δωρεάν, ποιοτική και συμπεριληπτική Παιδεία για όλα τα παιδιά.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Η επίθεση στο δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου, τα εργασιακά δικαιώματα και τον συνδικαλισμό αποτελεί πια τη νέα «κανονικότητα». Το συνδικαλιστικό κίνημα καλείται να αντιμετωπίσει σημαντικές -αν όχι ανυπέρβλητες- δυσκολίες και οφείλει να είναι ενωμένο και με σοβαρή στρατηγική. Αν συνεχίσουμε να αποδεχόμαστε ως «κανονικότητα» τη συγκρουσιακή ατμόσφαιρα, το διχαστικό κλίμα, την έλλειψη συνεργασίας και σύνθεσης θα εξακολουθούμε να είμαστε παρατηρητές στη διαμόρφωση της ατζέντας των δημόσιων πολιτικών, θα εξακολουθούμε να συρόμαστε σε εξελίξεις που θα υπονομεύουν τις ελπίδες για καλύτερες εργασιακές συνθήκες και οικονομικές απολαβές.

Να καταδείξουμε την αντίδραση μας απέναντι στην απαξίωση της Παιδείας, στη φτωχοποίηση μας, στη χειροτέρευση των εργασιακών, στην υποχώρηση δικαιωμάτων και κατακτήσεων δεκαετιών.

✓ Με καλά προετοιμασμένες κινητοποιήσεις.

✓ Με παρουσία στους χώρους δουλειάς με όρους ενότητας.

Ο δημόσιος τομέας δεν είναι «κόστος» – είναι επένδυση στην κοινωνική συνοχή, στην ισότητα και στη δημοκρατία. Το συνδικαλιστικό μας κίνημα πρέπει να σταθεί μπροστά της στην υπεράσπιση και αναβάθμισή του, να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των εργαζομένων και της κοινωνίας και να συνδέσει την καθημερινή πάλη με ένα ευρύτερο όραμα κοινωνικής αλλαγής.

Διεκδικούμε:

- Αξιοπρεπείς αμοιβές και εργασιακές συνθήκες για όλες και όλους.
- Δημόσια, δωρεάν, ποιοτική και συμπεριληπτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- Να σταματήσει άμεσα κάθε πειθαρχική δίωξη για συμμετοχή σε συνδικαλιστική δράση. Να μπει ένα τέλος στις πολιτικές στοχοποίησης των

εργαζομένων και των σωματείων τους. Να αποσυρθεί το νέο θεσμικό πλαίσιο που ψηφίστηκε τέλος Αυγούστου για το πειθαρχικό στο Δημόσιο(ν.5225/25).

- Να αρθούν οι αντιδραστικές αλλαγές στα πειθαρχικά συμβούλια. Η παρουσία των αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών είναι αδιαπραγμάτευτη.
- Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους/τις εκπαιδευτικούς
- Οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, την αύξηση στους μισθούς μας και στις συντάξεις μας και τη διασφάλιση του ασφαλιστικού συστήματος και του συστήματος υγείας
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης και ξεπάγωμα της διατίτας 2016-17
- Επαναφορά 13ου – 14ου μισθού και συντάξεων και αφορολόγητο στις 12.000€
- Να θεσπιστεί όπως και στους πανεπιστημιακούς επίδομα βιβλιοθήκης για τους εκπαιδευτικούς. Να επανέλθει το επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης και το επίδομα ειδικής αγωγής.
- Ουσιαστική οικονομική στήριξη σε όσους/ες εκπαιδευτικούς υπηρετούν εκτός τόπου κατοικίας τους
- Να αποσυρθεί άμεσα η Κ.Υ.Α. σε σχέση με το επίδομα ανεργίας
- Πλήρη σύνταξη στα 60 με 30 χρόνια εργασίας. Καμία μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων. Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικών ετών αναφορικά με τη διαδικασία συνταξιοδότησης.
- Να σταματήσει κάθε κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και να μην καταργηθεί τελικά κανένα σχολείο της γειτονιάς.
- Άμεση και ουσιαστική ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης με όρους συμπερίληψης, ισότητας και απόλυτης αποσύνδεσης από πρωτοβουλίες εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης του δημόσιου αγαθού της εκπαίδευσης.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών/τριών σε 20 ανά τμήμα γενικής παιδείας, 15 ανά τμήμα κατεύθυνσης/ειδικότητας και 10 ανά εργαστήριο.
- Να καλυφθούν όλα τα πάγια κενά των εκπαιδευτικών με μόνιμους διορισμούς να ανακληθούν οι συγχωνεύσεις/καταργήσεις τμημάτων και να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των υποδομών έτσι ώστε τα σχολεία να λειτουργούν απρόσκοπτα στο έργο τους.
- Έγκαιρες προσλήψεις αναπληρωτών/τριών σε όλα έκτακτα κενά στην Α' φάση. Εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών/τριών – μονίμων.
- Επαναφορά του διδακτικού ωραρίου στα προ του 2013 επίπεδα.
- Αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων ως ένα μείζον κοινωνικό και δημοκρατικό ζήτημα. Απαιτούμε να διαμορφωθούν προγράμματα αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, για να μπορούν όλοι οι μαθητές και όλες οι μαθήτριάς μας να έχουν ανοιχτούς ορίζοντες τόσο στην παιδεία όσο και στην επαγγελματική τους εξέλιξη αλλά και στην κοινωνική τους πορεία.
- Επαναφορά των μαθημάτων της Καλλιτεχνικής παιδείας και των Κοινωνικών Επιστημών
- Ουσιαστική αντιμετώπιση και πρόληψη της βίας.
- Ουσιαστική νομική προστασία για τους εκπαιδευτικούς.
- Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη (Ν4808/21) και του Ν. 5053/23 (Γεωργιάδη) για τα εργασιακά, καθώς και κατάργηση όλων των νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.
- Να καταργηθούν οι νόμοι 4692/20 και 4823/21, να μονιμοποιηθούν αυτοδίκαια οι νεοδιόριστοι/ες εκπαιδευτικοί και να πάψουν οι διώξεις σε απεργούς.
- Να μπει ένα τέλος στις πρακτικές αυταρχισμού στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς μέσα από την εφαρμογή ενός υπέρμετρα τυπολατρικού και

αυστηρού διοικητισμού, όπως αυτός εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα της ιεραρχίας τόσο των εκπονητών της εκπαιδευτικής πολιτικής όσο και του ίδιου του μηχανισμού διοίκησης.

- Να αντιμετωπιστεί με τρόπο ουσιαστικό και με προσανατολισμό στην επικέντρωση στο εκπαιδευτικό έργο η γραφειοκρατία στο σχολείο, που δημιουργεί κλίμα ασφυξίας στην ίδια την εκπαιδευτική λειτουργία, στο μορφωτικό και παιδαγωγικό ρόλο των εκπαιδευτικών.
- Να επανέλθει η πρόβλεψη για μετατάξεις εκπαιδευτικών σε άλλα υπουργεία και υπηρεσίες μέσω του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας.
- Να αποσυρθεί η εγκύκλιος που απαιτεί πράξη μονιμοποίησης για μετατάξεις εντός του υπουργείου Παιδείας.
- Να βγει άμεσα διορθωτική εγκύκλιος, προσαρμοσμένη στην απόφαση του ΣτΕ, για τις άδειες άνευ αποδοχών.
- Επικαιροποίηση και απλοποίηση των νομοθετικών προβλέψεων για τις υπηρεσιακές μεταβολές και έγκαιρη ολοκλήρωσή τους.
- Να νομοθετηθεί η αξιοκρατία με σαφή μοριοδότηση σε όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές, ειδικά για Μουσικά, Καλλιτεχνικά και Διαπολιτισμικά Σχολεία.
- Όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές να γίνονται μέσω ΚΥΣΔΕ.

Πρόγραμμα δράσης

- Συμμετέχουμε μαζί στην παράσταση διαμαρτυρίας στο ΥΠΑΙΘΑ τη Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου στις 4μμ, ημέρα συνάντησης του ΔΣ της ΟΛΜΕ με την υπουργό Παιδείας.
- Συμμετέχουμε μαζί στα συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα για τα Τέμπη στις 28 Φεβρουαρίου και απαιτούμε να αποδοθεί δικαιοσύνη.
- Το ΔΣ της ΟΛΜΕ να διοργανώσει στο αμέσως επόμενο διάστημα, πανελλήνια μέρα δράσης ενάντια στην ίδρυση Ωνασείων σχολείων. Να πραγματοποιηθούν κατά τόπους δράσεις και συνεντεύξεις τύπου για την προετοιμασία της ημέρας κινητοποίησης, για την οποία το ΔΣ της ΟΛΜΕ θα προκηρύξει 3ωρη διευκολυντική στάση εργασίας ώστε να διοργανωθούν κινητοποιήσεις σε δημαρχεία, ΔΔΕ ή ΠΔΕ. Στην Αθήνα η κινητοποίηση θα γίνει στο Ωνάσειο Ίδρυμα.
- Να δοθεί εξουσιοδότηση στο Δ.Σ για απόφαση για 24ωρη κλαδική απεργία από κοινού τις άλλες εκπαιδευτικές ομοσπονδίες μέσα στον Μάρτιο με βασικά αιτήματα τις αποφάσεις του 20^{ου} και 21^{ου} Συνεδρίου της ΟΛΜΕ, τη φτωχοποίηση, το νέο πειθαρχικό δίκαιο, τις διώξεις, τις πολιτικές της κατηγοριοποίησης των δημοσίων σχολείων (Πρότυπα, Ωνάσεια, Ι.Β, «Εθνικό Απολυτήριο»}.
- Το ΔΣ της ΟΛΜΕ, σε συνεργασία με την ETUCE και την Education International, να επιδιώξει σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο την διεκδίκηση των αιτημάτων του κλάδου και ειδικά όσων είναι εγγυημένα από το ευρωπαϊκό/διεθνές δίκαιο.
- Η ΟΛΜΕ να διοργανώσει περιφερειακές συσκέψεις οργάνωσης του αγώνα και σε συνεργασία με τις ΕΛΜΕ ενημερωτικές εκδηλώσεις για τα φλέγοντα προβλήματα (πχ κατηγοριοποίηση, ιδιωτικοποιήσεις, μονιμότητα, βία, διώξεις κλπ).
- Η ΟΛΜΕ να επιδιώξει ευρύ συνδικαλιστικό μέτωπο για κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις και εκδηλώσεις με άλλες Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ για κοινά ζητήματα (οικονομικά αιτήματα, πειθαρχικό, διώξεις, μονιμότητα κλπ).

- Οι ΕΛΜΕ να προχωρήσουν σε ενημερώσεις στους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων και να οργανώσουν από κοινού τον αγώνα με εκδηλώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας για τα τοπικά ζητήματα των σχολείων τους (κενά, συγχωνεύσεις, σχολική στέγη, υποχρηματοδότηση κλπ).

Για το ΔΣ της ΟΛΜΕ

Ο Πρόεδρος
Θεόδωρος Τσούχλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ανδρέας Καργόπουλος